

У почасну стражу, поред ковчега са телом потпуковника Иље Аризанова, стали су пилоти „мигова 29” који су пре 12 година, у ноћи 24. марта 1999. године, узлетели заједно са њим, бранећи небо СР Југославије. Потом су ветеране заменили млади летачи српских мигова, одајући последњу пошту једном од последњих великих pilota борбених ловаца српског ваздухопловства.

Иља Аризанов, који је преминуо од срчаног удара, сахрањен је јуче у Београду. Мигови нису надлетали рејон изнад Бежанијског гробља у његову част, како је Министарство одбране најавило дан уочи сахране. Зашто, нико није могао званично да потврди. Једна од пријатељица pilota авиона који је узлетео са нишког аеродрома, а затим је у неравноправној борби са ловцима НАТО-а оборен изнад Косова, разочарано је рекла, бришући сузе:

„Иља је заслужио да буде сахрањен у Алеји великана на Новом гробљу!”

Иљи није била потребна таква почаст. Иља је, једноставно, био – херој.

„Он је полетео против много јачег непријатеља, како доликује браниоцима слободе и неба свог народа”, рекао је видно потресен потпуковник Драган Миленковић из некадашње славне 127. ловачке авијацијске ескадриле 204. ловачког авијацијског пука Војске Југославије.

Била је то ескадрила састављена искључиво од „мигова 29”. Драган је једини из те групе пилота који је још у активној служби. Тренутно обавља високу дужност начелника оперативног центра команде ваздухопловства и противваздушне одбране.

„Узлетео сам 8. априла из Краљева, избегао четири непријатељске ракете, а потом слетео. То није било ништа у односу на Иљин подвиг”, каже Миленковић.

Некадашњи помоћник команданта 204. пука, задужен за обавештајне послове Драган Илић, требало је да узлети те ноћи, 24. марта 1999. године, уместо Иље. Били су стационарани у Нишу и стицајем околности, заменили су улоге.

– Његов авион је био ближи хангару, мотороле нису радиле и Иља је, једноставно, узлетео. Ја сам сео у кокпит 10 минута после њега. Нико од нас није размишљао да ли треба да узлети те ноћи. То је посао пилота ловачке авијације – прича Илић.

Сви они, полетели су на неисправним „миговима”, а Илић каже да је већина „мигова 29”, неколико година пре бомбардовања Србије, требало да оде на генерални ремонт. Неколико ловаца је управо тог дана деконзервисано, па не чуди да је Илићу у ваздуху, пред јатом ловаца НАТО-а, отказао радар.

Ескадрила „мигова 29”, неколико година касније, стављена је ван употребе. Све до ремонта у Русији, 2007. године, практично су били на клоцнама. Једна од највећих енигми НАТО бомбардовања јесу управо неравноправне ваздушне битке српских пилота у полуисправним ловцима, са ескадрилама западног војног савеза. Командант 204. ловачког пука пуковник Миленко Павловић и пилот Зоран Радосављевић су погинули у ваздуху, извршавајући борбене задатке, а пилот Слободан Перић страдао је прошле године у саобраћајној несрећи. Остали преживели хероји српског неба из „мигова 29” су пензионисани, осим потпуковника Миленковића.

Пуковник Небојша Николић, који се катапултирао из свог ловца претвореног у буктињу изнад Титела, пошто га је погодила противничка ракета касно у ноћи 24. марта, каже да је његово пензионисање, као и одлазак из ескадриле његових пријатеља, била освета НАТО-а.

„Ми, који смо узлетели те ноћи, имамо утисак да нас се наша војска одрекла. Било смо у топ-форми, када смо скинули униформе. Већина нас је, истине ради, имала услове за пензију, али која земља би се лишила услуга таквих пилота”, тврди Зораја. Било је 23 часа. Био је 24. март, када је Зораја улетео у ваздушну битку са три „Ф-16” и јурио се са њима све до Сурдулице. Слетео је, ипак, безбедно у Краљево.

Иља Аризанов је много после свог лета рекао да су те ноћи пилоти српских мигова летели као камиказе. Слављени као хероји, полако су тонули у заборав.

Емир Шишић: Срце није издржало

Међу колегама који су јуче испратили Иљу, био је и Емир Шишић, бивши пилот ЈНА и ВЈ, који је 1992. године, током рата у Хрватској, ракетом оборео цивилни хеликоптер. Том приликом су погинула петорица посматрача Европске заједнице.

– Иља и ја смо заједно проводили пензионерске дане. Његово срце на крају није издржало. После обарања изнад Дренице, три дана се крио од снага ОВК-а, после су му уградили три бајпаса – казао је Шишић.

Последњем испраћају Иље Аризанова присуствовала је делегација ваздухопловства и противваздушне одбране, предвођена замеником команданта бригадним генералом Сретом Малиновићем.

Сахрани су присуствовали и градоначелник Београда Драган Ђилас и саветник председника Србије Млађан Ђорђевић.

– Дошао сам да се опростим од хероја – рекао је Ђорђевић.

(Политика)